

ความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติ
เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

The success of water supply for all policy implementation
Hua Hin Municipality, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province

นพดล มีประวัติ

Noppadon Meepawat

เจ้าพนักงานประปาชำนาญงาน กองการประปาเทศบาลเมืองหัวหิน

Plumbing officers are skilled, Hua Hin Municipal WaterWorks Division

E-mail: hichow2557@gmail.com

Retrieved 20-02-2020; Revised 02-03-2020; Accepted 26-03-2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สี่ประการ 1) เพื่อประเมินความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จต่อการนํานโยบายไปปฏิบัติจำแนกตามลักษณะประชากร 3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 4) เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปริมาณ ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในอำเภอชะอำ จำนวน 396 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ความแปรปรวนทางเดียว สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสมการถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัย 1) ความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติพบว่า อยู่ในระดับมาก 2) ด้านการเปรียบเทียบความสำเร็จของการนํานโยบายไปปฏิบัติพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติที่แตกต่างกันต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรด้าน อาชีพและการศึกษา 3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการนํานโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติ

พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ และ 4) ด้านการพยากรณ์ความสำเร็จของนโยบายไปปฏิบัติจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จพบว่าสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 59.60

คำสำคัญ : ความสำเร็จการนํานโยบายไปปฏิบัติ; การจัดการน้ำประปาเพื่อประชาชน; การจัดการปัญหา

Abstract

This research aimed to. (1) assess the success of water supply for all policy implementation Hua Hin Municipality, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province. (2) to compare the opinions of the sample toward the success of water supply for all policy implementation Hua Hin Municipality verified demographic factors, (3) explain correlation between affecting factors with the success of water supply for all policy implementation Hua Hin Municipality, Hua Hin District This was quantitative research, 396 sample were retrieved from Hua Hin Municipality residents. Questionnaires was applied for data collection. Analytical Statistics were percentages mean standard deviation T test ANOVA F Test Pearson'R AND Multiples Regression.

Findings were as follows :. (1) the success of water supply for all policy implementation Hua Hin Municipality, Hua was high level. (2) There were statistical significant differences among respondents attitude toward the success of water supply for all policy implementation Hua Hin Municipality, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan verified by occupation and education level. (3) There were positive significant correlation between affecting factors with success of water supply for all policy implementation Hua Hin Municipality, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan (4) Affecting factor could forecast success of water supply for all policy implementation at 59.6 percent.

Keywords: Successful implementation of the policy; Water Supply Management for The People; Problem Management

บทนำ

ประเทศไทย นับว่ามีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรแหล่งน้ำจำนวนมาก ทำให้วิถีชีวิตของคนไทย มีความผูกพันกับสายน้ำมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่บรรพบุรุษที่ใช้แหล่งน้ำเป็นเส้นทางเดินทาง แหล่งหาอาหาร เรื่อยมา จนถึงปัจจุบันทรัพยากรน้ำกลับยิ่งมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนไทยมากขึ้น เพราะไม่ใช่แค่ใช้เพื่อ อุปโภคบริโภคอย่างเดียว ยังถูกใช้ในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม ตลอดจนส่งผลต่อความมั่นคงทาง เศรษฐกิจ และสังคม (สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ, 2562 : 3) ประเทศไทยมีภูมิศาสตร์อยู่ในที่ราบลุ่ม

แม่น้ำ และอยู่ริมฝั่งอ่าวไทยทางด้านตะวันออกและอยู่ริมฝั่งทะเลอันดามันทางด้านทิศตะวันตก พื้นที่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นใกล้เส้นศูนย์สูตร ทำให้พื้นที่จำนวนมากของประเทศได้รับอิทธิพลของลมมรสุมทั้งลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกชุกตลอดเวลา และมีปริมาณน้ำไว้ใช้เพื่ออุปโภคบริโภคและประกอบอาชีพได้อย่างเพียงพอ โดยทั่วประเทศมีแหล่งน้ำกระจายอยู่จำนวนมากทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยน้ำจะพัดพาอินทรีย์วัตถุจากบริเวณต้นน้ำทางภาคเหนือของประเทศเข้าสู่ภาคกลาง โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่การเกษตรมากที่สุด รองลงมา คือ พื้นที่ภาคกลาง เป็นพื้นที่ปลูกพืชโดยใช้น้ำฝนเป็นหลัก ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำมาจากความผันแปรของสภาพลม พายุ อากาศ อีกทั้งในบางพื้นที่ยังมีสภาพภูมิประเทศ ไม่เอื้ออำนวยต่อการลำเลียงน้ำจากแหล่งน้ำมาใช้ประโยชน์อีกด้วย ซึ่งในอดีตเคยมีความอุดมสมบูรณ์ในเรื่องผลผลิตทางเกษตรกรรมจากการหลากของน้ำในฤดูน้ำหลาก แต่ปัจจุบันสถานการณ์ความต้องการใช้น้ำของประเทศ ยังคงพบว่ามีปริมาณสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจและจำนวนประชากรของประเทศ (สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ, 2561)

ภัยแล้ง เป็นปัญหาจากการบริโภคและอุปโภคทรัพยากรน้ำจนเกินพอดี การใช้น้ำของหมู่บ้านจัดสรร คอนโดมิเนียม และโรงแรมที่พักขนาดใหญ่ รวมถึงสนามกอล์ฟ ทำให้น้ำถูกนำมาใช้จนเกินพอดีมีการกักเก็บน้ำไว้ในแหล่งเก็บส่วนตัวโดยการสูบน้ำจากคลองประปาหรือแหล่งน้ำใต้ดินเข้าไปกักเอาไว้ เพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการขุดเจาะน้ำบาดาล เพื่อการอุปโภคของหมู่บ้านจัดสรร รวมถึงการปลูกพืชที่ต้องการน้ำมาก ทำให้ขาดแหล่งเก็บน้ำตามธรรมชาติส่งผลให้ธรรมชาติไม่สามารถจัดการให้ปริมาณน้ำมีสมดุลได้และมนุษย์เองก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เนื่องจากความเห็นแก่ตัวจนเกินพอดีของกลุ่มคนต่าง ๆ ซึ่งในอดีตประเทศไทยเมื่อเกิดปัญหาภัยพิบัติขึ้น การจัดการจะมีลักษณะรวมศูนย์ กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเข้ามาแก้ไขปัญหาและสั่งการจากส่วนกลางเป็นหลัก ขณะที่หน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่ต้องคอยการสั่งการจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นการบริหารจัดการสาธารณูปโภคที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงเป็นการจัดการปัญหาในลักษณะซ้ำซ้อนมากกว่าซ้ำเดิม จากปัญหาดังกล่าวหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเริ่มจัดตั้งคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือในพื้นที่ที่ประสบปัญหาภัยแล้ง ประกอบกับปัจจุบันประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับทรัพยากรน้ำมากขึ้น จะเห็นได้จากการจัดตั้งสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ หรือ สทช. สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีโดยตรง และได้กำหนดแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง และเปรียบได้เป็นเสาหลักของการปฏิรูปการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำครั้งใหญ่ของประเทศโดยใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยกำหนดกรอบการทำงาน ขอบเขต และแนวทางในการขับเคลื่อนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เดินหน้าไปได้อย่างมีแบบแผน มีประสิทธิภาพ และเกิดความต่อเนื่องในระยะยาวตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ จึงมีการตราพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 โดยมีวัตถุประสงค์ให้ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนร่วมบูรณาการการทำงานเพื่อให้ขับเคลื่อนภารกิจด้านน้ำ ทั้งในด้านการใช้น้ำ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำไปในทิศทางเดียว ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ครอบคลุมในทุกมิติ มีความสมดุลและยั่งยืน (ชูลิต วัชรสิทธิ์, 2549) โดยกำหนดให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) จัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ สำหรับใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศ และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ 20 ปีแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ปฏิบัติตามนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำดังกล่าว และหลักการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน ซึ่งจะกำหนดแผนการดำเนินการต่างๆ และส่งมอบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบรับนโยบายไปปฏิบัติ

เทศบาลเมืองหัวหินได้ดำเนินกิจการประปามาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งได้รับสัมปทานในการทำประปาเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2502 เริ่มจากการนำดิบจากคลองส่งน้ำของชลประทาน ซึ่งรับน้ำมาจากเขื่อนเพชรบุรี เก็บสำรองในสระดำเนินเกษมที่มีกำลังผลิต 40 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง และปรับปรุงขยายเพิ่มอีก 80 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง และ 400 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ต่อมาเกิดปัญหาขาดแคลนน้ำดิบ เพราะคลองส่งน้ำสายดังกล่าว ผ่านพื้นที่การเกษตร การทำไร่นา และผ่านการประปาเทศบาลตำบลชะอำถูกดึงน้ำไปส่วนหนึ่ง กรมโยธาธิการในฐานะเจ้าหน้าที่ยกกับการสัมปทานซึ่งออกโดยกระทรวงมหาดไทยจึงได้จัดทำโครงการปรับปรุงขยายกิจการประปาเพิ่มอีก 250 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง และ 500 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง โดยวางท่อส่งน้ำดิบจากเขื่อนปราณบุรีเพิ่มอีกหนึ่งแห่ง ท่อเหล็กเหนียว ϕ 600 มิลลิเมตร ต่อมา มีการแบ่งปันน้ำดิบจากแนวท่อดังกล่าวค่อนข้างมากจึงทำให้เกิดภาวะขาดแคลนน้ำอีก เทศบาลเมืองหัวหิน จึงทำการวางท่อคู่ขนานอีกเป็นการแก้ไขปัญหาเป็นท่อ HDPE ขนาด 1000 มิลลิเมตร อย่างไรก็ตามปริมาณน้ำประปามีเพิ่มมากขึ้นอีก กองการประปา เทศบาลเมืองหัวหิน จึงได้ทำการก่อสร้างโรงผลิตน้ำเพื่อเพิ่มกำลังผลิต 500 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง บริเวณทุ่งเลี้ยงสัตว์เขาแล้ง และดำเนินการแล้วเสร็จในปี พ.ศ.2546 อัตราากำลังการผลิตเป็น 1,280 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง มีเขตพื้นที่บริการน้ำประปา 86.36 ตารางกิโลเมตร (42,319 ครัวเรือน) มีแหล่งกักเก็บน้ำดิบ 5 แห่ง โดยกักเก็บน้ำดิบได้ 280,000 ลูกบาศก์เมตร มีกำลังผลิตประปา รวม 74,880 ลูกบาศก์เมตร/วัน ปัจจุบันพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและที่พักอาศัยมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ขณะที่เขื่อนปราณบุรีซึ่งเป็นแหล่งน้ำดิบหลัก ในการผลิตน้ำประปาของเทศบาลเมืองหัวหินในปัจจุบันมีปริมาณน้ำน้อย เนื่องจากประสบกับปัญหาฝนทิ้งช่วง ทำให้โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาปราณบุรีต้องสำรองน้ำในอ่างเก็บน้ำปราณบุรีเพื่อส่งให้เทศบาลเมืองหัวหิน และการประปาในตำบลอื่นๆ เพื่อใช้ในการผลิตน้ำประปาถึง 120 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้น้ำภาคการเกษตร รวมทั้งเทศบาลเมืองหัวหินก็มีความเสี่ยงที่จะขาดแคลนน้ำดิบ สำหรับผลิตน้ำประปาได้ในอนาคต

จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งที่มุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เปรียบเสมือนหน่วยงานที่อยู่ในแนวหน้า (Frontline) ที่จะต้องรับนโยบายไปปฏิบัติขณะเดียวกันจะต้องทำการกำหนดนโยบายของตนเองในการเผชิญเหตุและทำการปฏิบัติตามนโยบายที่ตนเองได้กำหนดเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ลุล่วงไป ซึ่งทั้งภาครัฐและเอกชนได้ทำการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างเต็มที่ แต่เนื่องจากการไม่มีกรอบนโยบายในการจัดการปัญหาในเชิงบูรณาการทำให้การแก้ปัญหาไร้ประสิทธิภาพโดยสิ้นเชิง ดังนั้น การแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำจึงขึ้นอยู่กับสมรรถนะทางการจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่อย่างมาก หน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กระทำหน้าที่เป็นหน่วยงานสนับสนุน ส่งบประมาณสิ่งอุปกรณ์และกำลังพลมากกว่าจะเป็นหน่วยงานหลักในประเทศอื่นๆ ก็เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่นสหรัฐอเมริกาที่รัฐบาลท้องถิ่น จะเข้าไปดูแลปัญหาเรื่องดังกล่าว และรัฐบาลกลาง จึงเข้าไปสนับสนุนเมื่อเกินขีดความสามารถที่ท้องถิ่นจะดูแลปัญหาได้ ส่วนหนึ่งของการดำเนินการดังกล่าวเนื่องมาจากความคิดที่ว่าหน่วยงานท้องถิ่นไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอในการจัดการปัญหาสาธารณะ ขาดแคลนงบประมาณ และการจัดองค์กรหน่วยงานไม่เหมาะสม ขาดแคลนเครื่องมือสื่อสาร ตลอดจนเจ้าหน้าที่ขาดความมุ่งมั่นในการทำงาน ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ชุมชนต้องเป็นหน่วยงานหลักที่จะนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติ เนื่องจากอยู่ในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการประสบภัยดังกล่าว มีความเชี่ยวชาญในพื้นที่และผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ส่วนมากเป็นคนในพื้นที่ย่อมต้องทุ่มเทความสามารถในการจัดการปัญหาได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติ และเกิดความเข้าใจตามที่ผู้วิจัยสันนิษฐานในเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาโดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Harold Laswell) และใช้ต้นแบบเพื่อการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติของ ฟาน มิเตอร์ และ ฟาน ฮอร์น (Van Meter ,Van Horn) โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของชุมชนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
4. เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของชุมชนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นไปในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกินร้อยละสามสิบ

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยจะทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจะเริ่มค้นพบทบทวนจากแนวคิดและทฤษฎีเรื่องนโยบายสาธารณะ แนวคิดและทฤษฎีเรื่องการบริหารนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ตัวแบบต่างๆ สำหรับการนำนโยบายไปปฏิบัติ การนำนโยบายการจัดการน้ำอย่างบูรณาการไปปฏิบัติ สภาวะตามอุทกภัยและภัยแล้ง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทบทวนนำไปสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยที่เหมาะสม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทำการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย ด้วยสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างใน สรชัย พิศาลบุตร, 2544) จำนวน 396 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำการเก็บข้อมูลจำนวน 396 คน ด้วยตนเอง โดยวิธีการสุ่มหา จะใช้การสุ่มแบบเป็นชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ทำการสำรวจวรรณกรรมซึ่งเป็นแนวคิด และทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานความคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบในเบื้องต้น ว่าในการวัดปัจจัยที่มีผลต่อการนโยบายนโยบายไปปฏิบัติ ในเชิงทฤษฎีวัดกันอย่างไร มีมิติการวัดอย่างไร โดยเฉพาะในแต่ละตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีที่บททวนวรรณกรรมไว้ นำองค์ความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มากำหนดคำนิยาม ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งการนิยามที่ใช้ในการนิยาม (Conceptual definition) และนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational definition) จากนั้นจึงนำคำนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละตัวแปรกำหนดตัวชี้วัดโดยให้ความสำคัญกับความตรงเชิงเนื้อหาที่ครอบคลุมตัวแปรที่ต้องการให้ได้มากที่สุด ในการนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างตารางกำหนดดัชนีตัวแปร (Table specification) ขึ้นเพื่อกำหนดเนื้อหาข้อความ (item) ตัวชี้วัดและระดับการวัดในแต่ละตัวแปร จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อความ (item) แต่ละข้อความจากตารางกำหนดดัชนีตัวแปรมาสร้างเป็นข้อคำถาม โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบแบบช่วงโดยมี 5 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด หรือเห็นด้วย อย่างยิ่งมาก หรือเห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วยหรือน้อย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือน้อยที่สุด ในคำตอบที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือมากที่สุด จะได้คะแนน 5 คะแนน ส่วนคำตอบว่ามากหรือเห็นด้วยจะได้คะแนน 4 คะแนน ในคำตอบปานกลาง จะได้คะแนน 3 คะแนน ส่วนคำตอบไม่เห็นด้วยหรือน้อย จะได้คะแนน 2 คะแนน และคำตอบที่น้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งจะได้คะแนน 1 คะแนน แบบสอบถามจะประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่บริการชุมชน ส่วนที่ 2 จะเป็นประสิทธิผลของความสำเร็จของการนโยบายนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนที่ 3 เป็นปัจจัยที่มีผลต่อขีดความสำเร็จของการนโยบายนโยบายการนโยบายนโยบายไปปฏิบัติ

การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Validity test) ในเบื้องต้นผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาข้อคำถาม กับเนื้อหาข้อความในตารางกำหนดดัชนีตัวแปร (Table of Specification) และคำนิยามเชิงปฏิบัติการที่ได้ผ่านการทบทวนวรรณกรรมในแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรแล้วว่ามี ความตรงกัน จากนั้นเพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องเชิงบริบทที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือที่ได้พัฒนาขึ้นไปพิจารณาร่วมกับผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อทำการปรับข้อความบางส่วนเรียบร้อยแล้ว จึงนำเครื่องมือไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และทำการปรับจนเกิดความเหมาะสม แล้วจึงนำไปทำการทดสอบความเที่ยงตรงต่อไป

การหาความเที่ยง (Reliability Test) ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านกระบวนการข้างต้น แล้วไปทดสอบกับประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชะอำ จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยง (Corn back's Alpha) ได้ค่า .881

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ความแปรปรวนทางเดียว สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสมการถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ การศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และร้อยละโดยนำเสนอข้อมูลดังปรากฏผลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามลักษณะประชากร ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 46 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 54

อายุ พบว่ามีอายุอยู่ในช่วง 36 – 50 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมา อายุอยู่ในช่วง 21 – 35 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 อายุระหว่าง 51 – 65 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 อายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และมีต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ารายได้ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท 55 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่ารับราชการมากที่สุดจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมา รับจ้างทั่วไป จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ค้าขาย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษาจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และเกษตรกรรวม (ทำนา สวน ไร่ ประมง ปศุสัตว์) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

การศึกษา พบว่ามีระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 มัธยมศึกษาปีที่ 6/ปวช. จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ได้แก่ 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ภาวะผู้นำของหน่วยงาน 3) คุณลักษณะของหน่วยงาน 4) การสื่อสาร 5) ความมุ่งมั่นของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และ 6) สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ คุณลักษณะของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.60$) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ภาวะผู้นำของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.47$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การสื่อสาร ($\bar{X} = 3.34$) อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร

สมมติฐานที่ 1

H_0 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตาม เพศ

H_1 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามเพศ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า p value มากกว่า .05 ทำให้ยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านเพศ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2

H_0 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามอายุ

H_1 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามอายุ

ผลการวิเคราะห์ พบว่าค่า p value มากกว่า.05 ทำให้ยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าความสำเร็จของการนํานโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3

H_0 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

H_1 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า p value มากกว่า .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4

H_0 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามอาชีพ

H_1 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่า p value น้อยกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปา เพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5

H_0 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามระดับการศึกษา

H_1 : ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกันเมื่อ จำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า p value น้อยกว่า .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปา เพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6

H_0 : ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติ

H_A : ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติ ดังนี้ ด้านความมุ่งมั่นของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกที่ระดับสูง (.659**) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านภาวะผู้นำของหน่วยงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่ระดับปานกลางค่อนข้างสูง (.564**), (.596**) ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่ระดับปานกลาง (.449**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการสื่อสาร กับด้านสภาพการเมืองเศรษฐกิจและสังคม ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก

สมมติฐานที่ 7

ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาการพยากรณ์ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ว่าปัจจัยใดบ้างที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มากที่สุด จึงตั้งสมมติฐานว่า

H_0 : ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไม่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้เกินร้อยละ 30

H_A : ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้เกินร้อยละ 30

ผลการวิเคราะห์พบว่า Model ที่ 3 ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์สูงสุดได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ และด้านคุณลักษณะของหน่วยงานสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร้อยละ 49.6 สามารถพยากรณ์ในรูปของสมการความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ = $0.800 + 0.153$ (ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย) + 0.223 (ด้านภาวะผู้นำ) + 0.381 (ด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน) แสดงว่าตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านภาวะผู้นำ และด้านคุณลักษณะของหน่วยงาน

สรุปว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้อย่างน้อยร้อยละ 49.6 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้เกินร้อยละ 30

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มี 6 ตัวแปร คือ 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ภาวะผู้นำของหน่วยงาน 3) คุณลักษณะของหน่วยงาน 4) การสื่อสาร 5) ความมุ่งมั่นของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และ 6) สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ภาวะผู้นำของหน่วยงาน คุณลักษณะของหน่วยงาน การสื่อสาร ความมุ่งมั่นของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และสภาพการเมือง เศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง โดยศึกษาข้อมูลจาก ผู้บริหาร อบต. จำนวน 6 คน เจ้าหน้าที่ใน อบต. จำนวน 104 คน และประชาชนในเขต อบต. จำนวน 396 คน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และปัจจัยด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ และได้สอดคล้องกับการศึกษาของ มั่น คงดี (2553) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปศุสัตว์ไปปฏิบัติจังหวัดชัยภูมิพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปศุสัตว์ไปปฏิบัติในจังหวัดชัยภูมิ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับบัญชา ด้านลักษณะของหน่วยงานและด้านทรัพยากรของนโยบาย

ตามลำดับ และสอดคล้องกับการศึกษาของเมธา ยุทธนาโยธิน (2550) ได้ศึกษาเรื่องการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานครพบว่าโดยรวมประสบความสำเร็จอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติมี 2 ปัจจัย ได้แก่ คุณสมบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (X_3) และปัจจัยด้านทรัพยากร (X_4) สามารถใช้ทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 70 โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่มี อาชีพและระดับการศึกษา ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ยังได้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ศิริพร เขียวใสว (2550) เรื่องการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวังยาว จังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า สถานภาพบุคคลที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้เกิดความแตกต่าง ในเรื่องมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย, ทรัพยากร, การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมนำนโยบายไปปฏิบัติ, ลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ, เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง, ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน

สรุป

ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มี 6 ด้าน คือ 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ภาวะผู้นำของหน่วยงาน 3) คุณลักษณะของหน่วยงาน 4) การสื่อสาร 5) ความมุ่งมั่นของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และ 6) สภาพการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการปัญหาน้ำประปาเพื่อประชาชนไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาในเชิงผสมผสานเพื่อให้มีความแม่นยำและแม่นยำในเนื้อหามากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติมเพื่อขยายผลและเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม จนสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการนำนโยบายการจัดการแหล่งน้ำขนาดเล็กไปปฏิบัติ
3. ควรมีการประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อรับทราบความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งก่อนและหลังการนำนโยบายไปปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

- มัน คงดี. (2553). ความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปลูกยางพาราไปปฏิบัติจังหวัดชัยภูมิ (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- เมธา ยุทธนาโยธิน. (2550). การนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณี เขตลัม พันธวงศ์ กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยงยุทธ คักดีชัยพานิชกุล. (2547). อนาคตสังคมไทยและทิศทางที่ควรเป็น. วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์, 44(1), 147–166.
- รัฐกร กลิ่นอุบล. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบพิธรัตนบุรี.
- วรรณ จิรพันธุ์. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีนโยบายแก๊สโซฮอล์. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริพร เขียวไสว. (2550). การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติกรณีศึกษาองค์การบริหาร ส่วนตำบล วังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ. (2542). การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร: แอลทีเพรส.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2546). นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2550). การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์
- สุภาพร เนตรเขียน. (2544). มาตรการทางกฎหมายในการรักษาคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง: ศึกษาเฉพาะกรณีน้ำเสียจากชุมชน (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.